

ГРОМАДСЬКИЙ ВІСНИК

Перемишль
Впр. о. Зубрицький А.
Чацького 6.

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО РАНО.

ВИДАЄ: ВИДАВНИЧА СПІЛКА „ДІЛО“.

Львів, 17. березня 1923.

Унія і північно-західні українські землі. Вже з хвилею походу австро-німецьких армій на Холмщину, Підляша, Волинь і Полісся виринула там на порядок дня одна з найпекучіших, а однаково найеліктнішіх справ, а саме справа церковної унії. З уступленням російської адміністрації і російського духовенства, котре в своїй більшості теж становило складову частину російського адміністративного апарату наступило під релігійно-віросповідним оглядом свого рода часів. Правда, уступаючи російській військові насильно потягнули за собою й велику скількість тамошнього українського населення, особливо в Холмщині й Підляша, себто з території, де ще свіжими й незадертими були згадки про унію.

Заповнити згадане часів угодініх умовах було неможливе з ріжких причин, а саме: Галичина, котра єдино могла розпоряджати діяками силами для сповнення того завдання, сама становила воєнну полосу. Крім того ряди українського духовенства були сильно проріжені австро-польськими масовими арештами й інтернуваннями. До тогож окуповані австро-німецькі війська поставили неперехідну гать між Галичиною в одного боку і Холмщиною та Волинню в другому. На окуповані собою території австро-німецькі влади не допускали галицьких Українців, не бажаючи зробити там "нових квестій", а за те Австрійці допустили на цей відтинок польський легіон Пілсудского, котрий своєрідно вирішував релігійне питання, насильно перетворюючи колись уніяцькі, а після "православлені" церкви на римо-католицькі, — вірніше кажучи польські косцьоли. Розуміється, у польських легіоністів домінуючим було бажання спольонізувати при допомозі костьола українське населення, а не заспокоїти його релігійні потреби. В умовах окупації, піддане під всевладу всесильної солдатески, прибите і змузоване населення не мало ані зможи ані сили протестувати. Воно оминало ці польонізаційні святині, радо і з захопленням десятками верств удаючись на богослужіння гр. кат. священиків, що сповняли функції військових куратів при стаціонованих там галицьких полках.

Та ця доба тимчасового й — зовсім природно — неуправильного заспокоювання релігійних потреб холмського й підляського населення не тривала довго. Похід австро-німецьких армій на Велику Україну звернув увагу всього галицького громадянства в той бік, а великі політично державні питання всесильно полонили увесь народ.

Розвал осередніх держав і вибух противетманського руху на Великій Україні з одного боку, а відстоювання західно-української державності перед польським походом з другого — ще більш узвинили всі живі сили української нації; на-

правляючи всі думки і діла в одному основному напрямку, що сконкретизувався в рішаючій альтернативі: бути або не бути!

Третину всього греко-католицького (уніяцького) духовенства в Галичині засаджено в тюремні льохи, тим чином унеможливлюючи не лише заспокоєння релігійних вимог холмського й підляського населення, але навіть галицького.

Польська влада розвязала церковну справу на Холмщині й Підляшу майже в цілості, а на Полісію й Волині в значній мірі в той спосіб, що всі православні церкви, котрі коли небудь були уніяцькими, насильно забрала в свої руки і — викинувши іконостаси — перевітила на римо-католицькі, себто в справжнім розумінні польські костьоли. Польська влада по-слугувалася спеціально викомбованою софістерією, що колишні уніяцькі церкви становлять власність Риму. Царська Росія загарбала їх перед 45 літами, отже Польща сповнє тільки акт справедливої реституції, повертаючи їх на власність Риму. Та цей поворот церков прибрав дивоглядні форми, і ще дивоглядніший зміст. Замість Риму, котрий є власником церков, забрала їх Варшава для своїх польонізаційних цілей.

Не сумніваємося, що Рим геззітіо ін інег гим міг розуміти і перевести в цілі тільки як реституцію насильно занесеної Росією унії, а не як також насильне введення римокатолицтва.

Бо тільки з метою ополячення українського населення Польща загарбала українські церкви, власність українського народу, з тією метою посалила вона своїх ксьондзів на українські національні власності, з тією метою насильно спинює вона поворот щедавно ще уніяцького населення до віри своїх батьків і дідів.

Всі заходи населення, всі просьби і депутатії до польських церковних і світських влад, дати Йому греко-католицьким священикам, розвиваються о вперті польонізаційні заміри і пляни "католицької" Польщі.

А наслідок такого поведіння польських влад є такий, що українське населення, зовсім природно боякотуючи чужий ій обрядово й національно костьол, живе під релігійним оглядом примітивним життям, само виповнє свої релігійні потреби і послуги (як хрещення дітей і похорони) і западає в темній селітійній байдужності. Тому й не диво, що там поширюється баптизм, всякі секти

находять ґрунт для своєї діяльності, твориться віроісповідна шахівниця, а це все може дати дуже небажані наслідки, може розпалити пожар релігійної боротьби. Хто знає з одного боку неугнутість українського населення, головно Підляша, того самого Підляша, що переносило неймовірні муки за свою віру під всесильним царятом тут 45 літ назад і хто знає польську нетерпимість і польонізаційну дурійку, той може уявити собі форми і зміст тої боротьби, пересякнутої подвійним фанатизмом.

Найвищий час, щоби Рим вглянув в ці відносини, своїми власними отвореними очима (а не прислоненими очима варшавського нуніця) та пішов на зустріч змаганням населення. Власне тут, на тих землях, де ще живі й невмірущі, благородним поривом навиці посвяти за віру батьків опромінені з спогади про унію, лежить ключ до серця й почування православного Сходу; тут також гордійський узол, який слід розтяти по волі населення, а не по лінії польських польонізаційних плянів. (—ів.)

Східна Галичина.

Справа Східної Галичини на Раді Амбасадорів.

По інформаціям польської преси на Раді Амбасадорів запало рішення справи схід. границь Польщі.

"Хвіля", яка має звичайно докладні інформації, подає з Варшави: "З інформації, «ібраних» кореспондентом в польських кругах віходить, що дотеперішні інформації про рішення Ради Амбасадорів, мають два джерела: 1) в депеші Аваса, яка загальніково говорить про узгляднення бажань в справі границь і 2) в телеграмах париських кореспондентів варшавської преси. Оскілько відомо, польське правительство до пізної ночі не одержало офіційального звідомлення в цій справі".

Як зазначає кореспондент, в перших депешах приватних і півофіційних з Парижа не було згадки про Східну Галичину. Пізніші інформації в справі Східної Галичини в польській пресі баламутні.

Очевидно, як своєго часу в справі Шлеська — польська преса про рішення в справі Східної Галичини подає вістки стилізовані в дуже оптимістичній тоні. З агітаційних оглядів.

Офіційна ПАТ. подає кратко, що запало рішення в справі границь з боку Росії і Литви.

Про Східну Галичину не має згадки.

"Агенція Вечорна" ще більш загальниково подала вістку.

В останні хвілі повідомляють нас з Відня, що на телеграфічне

візання з Парижа — виїхало до Парижа делегація ЗУНР, з президентом д-ром Евгеном Петрушевичем на чолі.

Совіти і Східна Галичина.

Совітське правительство переслало польському правительству відписи ноти в справі Клайпеди і Східної Галичини, яку Чічерін віслав до Англії, Франції та Італії. Чічерін віслав до Англії, Франції та Італії. Східна Галичина відповідно до згадки від греко-католицьких областей на захід від граничної лінії риського договору, однаке з цього ще не слідує, що вона стала інтересуватися долею українського населення в Східній Галичині і на теренах, відірваних від Росії.

Останні телеграми про справу Східної Галичини.

Телеграми з дня 15. березня подають з Парижа, що досі вирішено тільки справу літovсько-польського кордону. Натомість справа Східної Галичини доперва приходить на порядок днівний нарад Ради Амбасадорів. До Парижа прибуває б. міністр закорд. справ Зединених Держав Кольбі, який з порученням Вільзона має боронити незалежності Східної Галичини.

Польська телеграфічна агенція доносить, що б. міністр Зединених Держав обстоює "сепаратичні стремління" "Малопольські Всходні" і що договір про літovсько-польський кордон буде підписанний 15. березня по полуничі.

Виборча побіда англійської робітничої партії.

В минулому тижні лучилася не буденна в Англії політична подія. При доповняючих виборах до парламенту перепали в коротких відступах часу три урядуючі міністри теперішнього кабінету. Пропавши мандати перейшли частю в посідання лібералів, а частю в посідання робітничої партії. Головно знаменною являється поразка фінансового підсекретаря міністерства скарги Гілля, який п словам преси, втратив один із найпевніших ко-сервативних (уніоністичних) мандатів в користь представника робітничої партії. З цього приводу, мала вибухити частинна

край кабінету і загалом преса широко коментує факт останньої побіди робітничої партії.

На перший погляд здається, що такий далекий факт, як остання політична подія в Англії, для всіх незainteresованих байдужий. І так певно є. Кождий народ має занадто багато власних клопотів, аби ще надто цікавився чужими справами. Та проте вагання політичного курсу в Англії — таким чи другим робом, посередно важні також, для цілого континенту і світу. Англія, ще на довгі літа буде першим скрипаком в політичній оркестрі Європи.

І від укладу тамошніх внутрішніх відносин зависить курс загальної європейської політики. Немає сьогодня в Європі народу, який не розумів би цього і тому не можна дивуватися, що заинтересування питаннями міжнародної політики всюди після війни сильно зросло.

Але згадана подія цікава ще і з уваги на сам характер побідної партії. До недавна мало хто звертав увагу на політичну фізіономію англійської Labour Party. Ще в по-переднім парламенті вона була одною з найслабших груп. Але від останніх виборів положення змінилося основно. Після консерватистів представники робітничої партії уявляють другу з черги групу, так, що посланці на дві фракції ліберали йдуть на останньому місці. Тим способом, а головною силою зорганизованих мас, англійська робітнича партія на думку багатьох являється майже незаперечною наслідницею теперішнього або майбутнього уряду. Ніхто мабуть не подивується, коли після побіди при виборах, король піде до себе лідера партії і віддасть йому мандат для сформування кабінету. Ще кілька літ тому ніхто навіть не смів бути подумати, що подібний зворот можливий. Але наша епоха живе скоро. Неможливе вчера, стається самозрозумілим сьогодня. Отже тому і з такою надією треба рахуватися.

Однаке для кожного дослідувача соціальних рухів в по-воєнній Європі прояв англійської робітничої партії важна ще в першу чергу з уваги на репрезентованій нею класовий зміст і ідеольгічний світогляд. Тут для певних форм робітничого руху в Європі індивідуальність Labour Party є попросту аразовою. Лише уявити собі в найближчім майбутні таємі дві протилежності: в Росії влада є у руках большевиків, в Англії в руках роб. партії. Чи вони не говорять самі за себе?

Для інформації про подану справу мається багато доброго матеріалу. Тут належать історично-ідеольгічні праці німецького соц. іст. Беера («Історія соціалізму в Англії») і «Британський соціалізм новітньої доби», вийшли у відомій соц. накладі Dietz'a в Штутгарті), які своєю обективністю і джерельністю є перворядними творами із цієї області. І з них головно взяті дані для нинішньої і дальших статей про нашу тему. Є також передкладені на нім. мову основні твори з історії англ. трейд-юніонізму С. і Б. Веббів, а доповненням до них можуть служити твори старого монахійського проф. нац.економії Люя Брентана. Звідтам і з відповідних статей в Handwörterbuch der Staatswissenschaften (тепер виходить нове, по-воєнне видання) можна вже зовсім точно опанувати комплекс питань, звязаних з історією, змістом і формами працівного робітничого руху в Англії. Розуміється: на такий розгляд немає місця на сторінках щоденної преси. Буде доволі, коли на цьому місці вдастися вхопити тільки головні і найбільш характеристичні моменти із нього.

Таким першим моментом є короткий огляд історії новітнього робітничого руху в Англії, без якого чік не можна зрозуміти теперішньої політичної ролі Labour Party. І про це слід тут кілька слів сказати.

Всі менш-більш знають, що переход від середновічних, себто феодальних форм господарсько-супільногого життя до форм новітніх, повсюдно називаних капіталістичних — найкорші і найбільш всесторонньо був переведений в Англії. Початок нової капіталістичної епохи припадає там ще на кінець 18 ст. Тоді Англія йшла на чолі всіх індустриальних народів Європи. Там винайдено і припорошене до практичного ужитку такі переломові технічні винаходи як: парову машину і механічний ткацький варстат. Залізниця, пароплав і механічний ткацький варстат спричинили революцію в області господарсько-супільногого життя. Середновічне ру-

кодільництво впало, на його місце вродився модерний фабричний промисл. А вкупі з чим вийшла на суспільну арену Європи нова суспільна кляса: фабричне робітництво, пролетаріат.

І поки новий соціальний уклад на континенті щойно ставляв свої перші, можна сказати, дітчі кроки, в Англії вже давно існували найбільш психічні для капіталізму форми: життя, боротьби, продукції і організації. Дійсний перехід Німеччини від старих форм господарсько-супільногого життя наступив щойно після побіди з 1870 р. А Росія ступла американізуватися вже за наших часів, в добу міністерства Вітте. Що торкається Франції, то є благоє супільних дослідувачів, які загалом обстоюють думку, що типічною для Франції є форма дрібно-селянської посіданості і дрібного рільництва. Великий промисл там рахують тільки як мент або більш важний додаток до дрібного сільського господарства. І цим фактом вияснюють — консервативний на ділі курс політики французької республіки.

Натомісць Англія, можна сказати, за одну ніч скинула стару середновічну і вбралася в нову капіталістичну одежду. Характеристичні для капіталізму форми продукції враз з усіма його наслідками виступили там вже під кінець 18. ст. в такій драстичній подобі, що вже тоді ми зустрічаємо перші реформатори — Овена і інших. А ідеольгічні підстави т. зв. наукового соціалізму Маркса і Енгельса без фактичного підкладу англійських соціальних відносин — ніяк собі не можна подумати. Тези і пророцтва Маркса майже цілком побудовані на англійських відносинах. Енгельс став переконаним соціалістом змалювавши в своїй класичній книжці про „Положення робітничих класів в Англії“ тодішні жахливі відносини в робітничих центрах англійського промислу. На континенті ще все дріжало в пеленах відживаючого свій вік феодального патріархалізму, тоді, як в Англії вже від 1825—1854 горів воною соціальної революції на новій по-воєнній лад, в добу чартизму. Отже тому хто хоче говорити щонебудь про капіталізм, а хто сьогодні цього не робить? — мусить в першу чергу знати історію новітнього англійського робітничого руху.

Рахуючи від кінця 18-го ст. до наших днів можна безпереривну історію англійського робітничого руху поділити на 4 епохи. Перша епоха — початку робітничого руху кінчиться майже точно в першій четвертіні 19-го ст., кінчиться воно, як щойно було сказано, вибухом революції чартизму. Її характер: найбільш безоглядні форми капіталістичного визиску, страшна нужда робітничих мас, повна недостача якогонебудь соціального законодавства і незорганізованість робітництва.

Якраз чартистична революція була відповідю мас на ті умови, серед яких їм приходилося до того часу жити. Але — і це найцікавіше: дмогання чартистів були здебільшого чисто політичною натури. Чартисти н. пр. домагалися заведення вселюдного і тайного права голосування до всіх репрезентативних установ держав, свободи зборів, преси і т. п. Соціально-економічні постулати вони не вставляли і їх радше треба самому поза політичною формою руху дошукуватися.

Щоправда — позірно робітництво тоді битву програло. Чартистичну революцію здавлено. Але все таки страхіття горожанської війни не пройшли безслідно. В Англії настала ера нового соціального світу, яка тягнеться аж до 80-их років 19-го ст. До голосу прийшли тоді соціальні реформатори. Пламенні слова Карлія потермозили совістю громадянства. Робітництво цілком відвернулося від „чистої“ політики, а всю свою увагу зосредотило над розбудуванням своєї професійної організації. Ця доба

є і класична доба англійського професійного робітничого руху т. зв. трейд-юніонізму.

У 80-их роках приходить в Англії до слова соціалізм. Від тоді зачинаються всі спроби соціалізму втягнути тамошній робітничий рух у соціалістичне русло. Марксізм і синдикалізм — дві головні форми передвоєнного соціалізму завзято борються над здобуттям душі англійського робітника для себе. Та борються — безуспішно. Англійські робітники рішуче не хотять нічого чути про соціалізм. І коли на континенті робітничий рух являється безсумнівним і неоспоримим монополістичним посиданням соціалізму, в Англії соціалістичні групи серед робітництва такі slabі і незначні, що можна без пересади говорити про них, як би їх там зовсім не було більше. Навіть тепер статистичні дані про чисельну силу поодиноких ідеольгічних груп серед англійського робітництва такі; комуністи мають 10.000 зорганізованих робітників, независима робітнича партія (Independent Labour Party) має 80.000 членів, група фабіянців

має 3000 членів — тоді, як Labour Party має понад 3 і пів міліона зорганізованих і зареєстрованих членів. Ці цифри бути по голові всі протилежні аргументи зі соціалістичного табору. А треба знати, що у передвоєнних часах англійське робітництво не було членом Т. зв. 2-ої соц. інтернаціоналки, а цілком зорганізованим членом 2-ої інтернаціоналки (в противість до 3-ої комуністичної і 2 і пів віденської інтернаціоналки). Ба, але ще велике питання, чи теперішню 2-у інтернаціоналку загалом можна назвати соціалістичною.

Отже наші повсінні часи являються останньою, себто найновішою добою в англійськім робітничім русі.

Спробуємо тому, в дальших статтях зясувати його соціальний зміст, головні ідейні течії, форми організації і боротьби і практичну політику.

Павло Лисік.

Поруря.

Загострення.

Відносини в Порурю загострені, особливо після крівних сутичок в Буері. Можливість переговорів між Парижем і Берліном зменшилася.

Вся поліція усунена.

Дня 13. березня минув рече-нець, до якого німецька поліція мала опустити територію Порурю. Від цієї пори в окупованій області охорона спокою і ладу находитися виключно в руках французьких військ.

Зміцнення окупаційних військ.

З днем 14. березня окупаційна армія буде зміцнена о 150.000 жініврів.

Нові обсяги активності.

В околиці міста Рігель німецькі студенти здемоловали залізничний шлях, в звязку з чим арештовано

7 осіб. Залізнича комунікація на тій лінії перервана.

Англійський секретар про Поруря.

На засіданні палати громад англійський секретар Мек Неіль заявив, що ситуація в Порурю дуже грізна, труднощі збільшуються, але Англія старається дальнє зберегти приятні взаємини з Францією.

Дальший спротив.

Не зважаючи на заборону окупаційної влади до Ессену прихід німецького міністра д-ра Люттер і за-значив, що населення Поруря мусить продовжувати спротив аж до остаточної перемоги.

Французи спукають з тону.

Німецькі часописи стверджують, що Франція готова опорожнити Поруря переконавши, що окупація приносить більше шкоди, як користі.

РІЖНІ ВІСТИ.

Греція банке мира.

Мирові настрої в Греції збільшуються. Населення бажає мира на вівтарі за ціну найбільших уступок. Партия приклонників війни стратила цілковито вплив. Серед армії повна зневіра і туга за миром, що спричинює масові дезертирства.

Проект відшикування.

Німецьке міністерство закордонних справ спрощує новий проект відшикування. Новий проект зменшує висоту воєнних коштів в заміну за ріжні конcesії і приділення Франції 30 процентів доходів німецького промислу.

Редукція урядників в Австрії.

Австрійський уряд зредукував

Німці в справі Клайпеди.

Німецькі часописи етого відзначають відзову „Reichslandbund“ з протестом проти відторвання Клайпеди від Німеччини. У відзові доказується права Німеччини до Клайпеди.

Грецько-турецькі переговори.

З Константинополя доносять, що мирові переговори між Туреччиною і Грецією будуть відновлені в Парижі під проводом Поанкаре.

З театру.

Яків Гордін: „САТАНА“, драма на 4 дії і 5 віделоні, (переклад Н. Лісікова).

Гріш є у руках Сатани наймогутнішим знаряддям боротьби, найуспішнішим орудником влади. При помочі його сатана доводить людину до моральної руїни, стягає на голову людини безліч матеріального горя. Але не всілі запанувати людиною в цілості, — не може знищити людину в людині. Приходить момент, коли будиться оце друге „я“ в людині та скідає ярмо, в яке Сатана запряг тіло людини, — скідає й саме ярмо тіла. Сатана прогрес.

Ось такий ідеольгічний елемент песси, яка зрештою по своїм характером і сюжеті є кровною

сестрою „Мірле Ефрос“, про яку була вже нагода писати ширше. Побутова драма з жидівського життя, сантиментальна, може навіть трохи плаксива, безпретенційна, але жива, цікава. Цікаво мусить бути передусім для жидівської автодорії, яка не тільки зрозуміла але й відчула психіку людей на сцені. Жаль, що виставу не оповіщено жидівському громадянству, яке повинно зустріти пессу дуже прихильно.

Какуть, що „Сатану“ грали вже у нас колись, давно. Тепер знову відіграно ї

Повідомляється гуртівників, лекарів, консумі і дрібних купців, що **ФАБРИКА прасованих ДРІЖДЖЕЙ** (система Маутнера і Шпрінгера) **в Лисиничах під Львовом** вже уружомлена.

приймас замовлення на кожду кількість.

Ч. телефону 844.

Адреса на листи: Львів, поштова скрипка 30.

1898 2-2

"Просвіти" були 3 священики), а учительство стербрізоване владою.

Сякий-такий перелом творить день 2. лютого 1923. Того дня відбулися загальні збори філії Просвіти, Кружка УПТ., та Бесіди Перевибрано нові виділи, відбрано поважну суму на відбудову Народного Дому в Турці, до 164.000 мп., та (старанням п. Кузьмаківної) 126.000 мп. на Рідину Школу. Обговорено богато організаційних справ, і порішено докласти всіх зусиль, щобі піднести наш занедбаний повіт.

Дивне! Хоч в повіті, на превеликі жаль не ведеться майже ніякої акції політичного характеру, хоч селянство мовчить, а інтелігенти нема.

Нема одного (нерусофільського) села де не закватеровано більших військових експедицій, а муніципі день-в-день напливає свіжа — мов до краю на прифронтовій позиції. Ці військові експедиції "гуляють" — виловлюючи "осотників". Найгірше терпить село Волче та сусідні громади Жукотин, Дильова, Тарнова і пр. Хоч населення вбоге, то мусить прокормлювати.

Пишучи про відносини в під-Горських повітах, не можна промовчати "політики" місцевих опікунів у відношенні до зелених гір. Наці гори з дня на день пустіють, бо незвичайними масами падуть з верхів смереки і ялиці. Залізничники кажуть, що в порівнанню до передвоєнного деревного промислу тепер денно більше експортується звісім матеріалу чим передше в місяць. Як справа піде так дальше, то в недовірі наш Бойко остане без хати й палива. Кождий Жидок за мізерною кавцією одержує дозвіл на зруб, — а про лісову культуру — ані думки.

Австрійські степи.	00:00—00:00
" ст. ем.	0.00000—0.00000
" сотки ізв. ем.	00:00—00:00
50 кор.	00:00—00:00
" 20 кор.	— — 00
" 10 кор.	— 00—00:00
1. і 2-ки	00:00—00:00
Рублі 5-сотки	430:00—470:00
" сотки	303:00—351:00
" 25-ки	106:00—1:00
" дрібні	0:00—0:00
" думські 1.000 кн	00:00 00:00
250-ки	00:00—00:00
Карбованці	0:00 0:00
Гривні	0:00—0:00
Франки французькі	2725:00—2775:00
Фунти стерлінгів	210.000:00—213.000:00
Франки швейцарські	8200:00—8400:00
Золото:	
20 кор.	210.000:00—215.000:00
20 франк.	200.000:00—205.000:00
20 марк. ім.	230.000:00—235.000:00
Фунти стерлінгі	00.000:00 00.000:00
10 рублі	250.000:00—260.000:00
Долары	00.000:00 00.000:00
Срібло:	
Королі австр.	2.970:00—3.000:00
5 кор. австр.	00.000:00—00.000:00
Фльорени австр.	7.500:00—7.700:00
Рублі	11.800:00—12.100:00
Копійки	0:00—0:00
Долари американські	01.60:00—00.000:00
" полов. і 1/4	0.000:00—0.000:00
Долари канадські	0.000:00—0.000:00
" дрібні	0.000:00—0.000:00
Лет "румунські	0.000:00—0.000:00

ОПОВІСТКИ.

Проба симфонічної оркестри Муз. Тов-ва ім. Лисенка відбудеться в неділю 18. березня ц. р. о год. 9:30 перед полуднем в малій салі. Проситься о точність, і як найчисленнішу участі. — Управа. 1904 1—1

Народ. Театр Т-ва "Університета Бесіда" у Львові: відօргре в Городку Ягайлі. в сали Т-ва "Пом'я" для вистави.

В суботу 17. III. "ЗАКОН", песь на 4 дії Винніченка і, неділю 18. III. "МІРАНДОЛІНУ" комедія на 3 дії К. Гольдоні.

В виставі беруть участь: Загарів, Морська, Стадник, Крушельницький, Солов'єва, Залузький і. и.

Приказ. Всі члени і члени "Сокола Батька" возьмуть участь в похоронах члена основателя Генрика Будзиновського. Збірка о год. 3:30 по пол. біля дому жалоби, вул. Хшановського ч. 11 а. — Начальник "Сокола-Батька". 1901

На "Рідину Шнолу" 60.000 мп. закладував гурток хлопчиків с. Дібча а то: Іван Квасівський, Олег Кудлак, Дмитро Цаплай, Дмитро Руднянин, Ілько Семен, Микола Кудлак, Б. Дублянин, Іван Борняк.

Для візниці. Забавовий Кружок Т-ва "Зоря" Львів 25.000, о. Гавришак, Борщовичі 30.000, Урядники державних сів 40.500, Громада Солельк. Дрогобича 25.000, Юліан Стефанович 5000, Б. Цибіс 500, о. Дерлинц, про т-неч 10.000, Читальня "Про віті", Добро ость 1.000, М. Вахнюк, Красноїля 25.000, Усят парох. Яблів 5000, П. Каасніца Христин піль 5000, Головацький 1000, збірка в перкві в Сопотах 100.0, о. І. Райтерівський 5000, Слож.

При війні адреси просимо не забувати подати і попередити свою адресу.

Курс грошей.

Львів, дні 15. марта 1923.

Долари американські 45.100—45.400

(1 і 2-ки 44.600—45.000

Долари канадські 44.000—44.500

(1 і 2-ки 43.500—44.000

Марки піменські (10 тис.) 285—295

1000 0:00—0:0

" (сотки) 2:70—2:90

" (дрібні) 2:50—2:75

Лет "румунські 210:00—270:00

(дрібні) 200:00—210:00

Корони чеські 1400:00—1450:00

(дрібні) 1350:00—1400:00

ОТОМАНІ

Капаки до складання. Еклади до ліжок. Розгараючи подушки. Меблеві матерії. Дрілхи, Портіри, Фіранки і тулові капи. Хідники, Дивани по конкурсніх цінах поручас — Проситьсъ зверталися на ч. дому. 1684 3—14

Е. Гаглер, Львів, Собіського 21.

торг. Спілка в Миколаїчині 50.000, Гриць Пічуга, збірка 17.340 членів "Основи" в Дації з вагою, відкриття власної харчувані зібрали 7340 м. віменських, сотн. Даціло Курілович 230 лей. Всім Вл. Жертвові давнім ширу подяку складає Ком. доп. 1147 1—1

1900 1—2

XТО ХОЧЕ йти до Америки! Пойде напевно і негайно зі мною без першої школи маючи заповнене добре заняття на місці, хто визначить від 250—500 доларів на дорогу. Справа дуже поважна, корисна і відноситься до мушин і жінок. Ласкаві зголосження: Показникові паспорти Ser. B. Nr. 026362, poste restante Станиславів, 1903 1—3

КАМЕНИЦЯ одноповерхова, двофорів това, 2 склепи, вільке мешкання, подвір'я, брама відповідно, сейф Американець на продаж. Львів, Траугута 17 — власник. 1903 1—3

З ДІБНОГО продавця, обізнаного з ділом мужескої конфесії, як також хлопця до послуг, глядає більше підприємство. Зголосження для "говорити добре польською мовою" до бюро оголошень Бухштаба. 1921 1—1

Дрібні оголошення.

СТАЛА учителька, вдова по старшому у.Г.А. з одною дитиною, літ 35, не вогана з ліни і душі, вийде замуж зачителя України, в її до 45 літ, який став би її правдивим другом а сироті добрим батьком. Нерегбітівани в службі учитель, може читати на пом'яч в педагогізації. Неамонімі зголосження з фотографією по комесії березня з чимноти приїде: Осип Фрімер, Станиславів, вул. Липова ч. 82 для Т. П. За тайну і зворот фотографії, ручиться словом чести. 1899 3—3

КОНЦІПЕНТА з практикою пошукує

Бесіда" у Львові: відօргре в Товстім (Глу

ад). Непримітні зголосження останні без стече. 1896 2—5

ДРУКАРНЯ і фабрика печаток І. ФРІДМАНА Львів, вул. Сикстуска 2 і 4, виготовлює гарно і дешево всяке друкарні та печатки. 1375 6—20

ПРАВДИВІ ГЛІНЯНСЬКІ килими на стіні і долівку, над і перед ліжками, портєри, хідники, накиди на отоману і буяки, подушки і т. п. — Можна набути: Дім Килимів — Львів площа св. Духа біля костела об. Єзуїтів. 1719 5—10

1924 1—1

На Великденъ нехай ніхто не забуде, що —

МУШТАРДА Vitellio

1885 е найліпша. 2—3

Ширіть наш часопис!

1924 1—1

КІНОТЕАТРИ

КОПЕРНИК і МАРУСЕНЬКА

висвітлюють від п'ятниці 16. березня 1923. велику удраматизовану поему найбільшого

поета Франції, Lanartin-a на 6 дій п. з.

1924 1—1

„JOCELYN“

Казковий світ париських сальонів з часів Директорія. — Знямки виконані найнішою

світовою фабрикою „Baumont“. — Головну роль грає славний тратік Armand Tallien i

прекрасна фільмова зоря Мурга.

1924 1—1

За веденку відповідає Ол. Кузьма.

3 друкарні Спілки „Діло“ Львів, Ринок ч. 10.

